

Беморнинг одоблари

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ

ИЖТИМОИЙ ОДОБЛАР

Беморнинг одоблари

Абӯ Дардо розияллоҳу анҳудан
ривоят қилинади:

**«Набий соллаллоҳу алайҳи
васаллам:**

**«Албатта, Аллоҳ дардни ва
гавони туширган. Ва ҳар бир
дардга даво қилиб қўйган. Бас,
гаволанинглар. Фақат ҳаром
ила гаволанманглар»,
дедилар».**

Абӯ Довуг ривоят қилган.

14:00 / 18.04.2019 10617

Беморликка йўлиққан киши сабр қиласди, савоб умидида бўлади ва ўзига
етган хасталикни Аллоҳ таолонинг қазои қадари деб тан олади.

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳу айтадилар:

**«Набий соллаллоҳу алайҳи вассалламнинг ҳузурларига кирсам, у зот
беморлиқдан қийналаётган эканлар.**

**«Эй Аллоҳнинг Расули, сиз bemorlikdan қаттиқ қийналмоқдасиз-
ку?!» дедим.**

**«Шундай. Албатта, мен bemorlikdan сизлардан икки кишининг
қийналганича қийналурман», дедилар.**

«Сизга икки ҳисса ажр бўлиши учун шундайдир-да?» дедим.

«Шундай. Худди шундай. Қай бир мусулмонга бирор мусибат етса, бирор тикан (кирса) ёки ундан ортиқ нарса (етса), албатта, Аллоҳ унинг сабабидан ўша банданинг ёмонликларини худди дараҳт ўз баргларини тўкканидек тўқадир», дедилар у зот».

Бухорий ва Муслим ривоят қилганлар.

Ҳа, bemorlikni ҳам Alloҳ taolo мўmin-musulmon bandalariiga gunoҳlarни yoviш учун қulay imkoniyat қилиб berган. Faқat ular bu қulay fursatdan tўғri foydalana biliшlari kerak. Buning учун esa bemor bўlganlariida sabr қилиб, bemorlik odoblariini ўrniga қўymoқlari lozim. Bu ishda ularga Pайғambarimiz solлalloҳу alayҳi vasallam ўrnakdirlar. Boшқalargaga nisbatan bemorlikni ikki ҳисса oғir kechirsalar ҳам, Alloҳ taolonining raҳmatidan umidvor ҳolda sabr қilganlar.

Беморликка учраган киши сабрсизлик қилмайди, bemorlikни ёмон кўрмайди, уни сўкмайди.

Жобир roziyallaho аnҳudan rivoят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Умму Соибнинг ҳузурига кирдилар ва:

«Эй Умму Соиб, сенга нима бўлди, қалтираяпсан?» дедилар.

«Иситма! Аллоҳ уни баракasiz қilsin!» деди у.

«Иситmani сўрма. У одам боласининг хатоларини худди босқон темирning зангини кетказгандек кетказур», дедилар у зот».

Муслим ривоят қилган.

Musulmon inson ўз gunoҳlarininng ketishiغا sabab bўladigan narса bўlmiш bemorlikni қandай ҳam sўkiши mumkin?! Aksincha, buniga faқat kўp shukr қilmofи kerak bўladi.

Бемор бўлган инсон ўз bemorligi va uning тури ҳақида бошқаларга хабар бериши жоиз.

Bemor bўlgan inson dardiga shifo talab қiliши kerak.

Бемор бўлган инсон даволанишни йўлга қўйишга ҳarakat қилади.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзлари бемор бўлганларида даволанганлар ва биз умматларини ҳам даволанишга амр этганлар. У зот даволаниш учун қилинадиган уриниш ҳам Аллоҳнинг тақдири эканини баён қилдилар. Яъни бемор бўлиш Аллоҳнинг тақдири ила бўлади, даволаниш орқали тузалиш ҳам Ўша Зотнинг тақдиридир. Бу ерда Аллоҳнинг бир тақдири иккинчи бир тақдири билан қайтарилади.

Бемор бўлган одам шариатда ҳаром қилинган нарсалар билан даволанмаслиги керак.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳаром билан даволанишдан қайтаргандар.

Абу Дардо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Албатта, Аллоҳ дардни ва давони туширган. Ва ҳар бир дардга даво қилиб қўйган. Бас, даволанинглар. Фақат ҳаром ила даволанманглар», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Бемор бўлган шахс ақийдага путур етказадиган маънавий ҳаром нарсалар билан даволаниши мутлақо мумкин эмас.

Бунга шариатда ман қилинган тумор осиш, турли дам солинган иплар, баъзи ҳайвонларнинг тирноқ ёки тишлари каби нарсаларни ўзи билан олиб юриш кабилар киради. Ушбу ишлар ширкдир, буларни қилиш улкан гуноҳдир. Бундай ишларни қилган одам Аллоҳ таолони қўйиб, бошқадан шифо тилаган бўлади.

Ийсо ибн Абдураҳмон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Абу Меъбад Жуҳанийни кўргани, олдига кирдим. Унга қизил нарса тошган экан.

«Бирор нарса осиб олмайсанми?» дедим.

«Ундан кўра ўлган яхшироқ. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким бир нарса осиб олса, ўшанга суюнтирилур», деганлар», деди у».

Термизий ривоят қилган.

Яъни тумор осган одам мана шу осган туморим менга шифо беради ёки бало-офатлардан сақлайди, деган эътиқодга бориб қолади.

Бемор мусулмоннинг фолбин, жинкаш, сеҳргар ва шуларга ўхшаш тиб илмини билмайдиган турли алдамчи кимсаларда даволаниши мутлақо мумкин эмас.

Мўминларнинг оналари розияллоҳу анхуннанинг баъзиларидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Ким арофга (фолбинга) келиб, ундан бирор нарса ҳақида сўраса, унинг намози қирқ кечагача қабул бўлмас».

Муслим ва Аҳмад ривоят қилганлар.

Аҳмаднинг лафзида:

«Ким арофга ёки коҳинга келиб, унинг айтганини тасдиқласа, батаҳқиқ, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламга нозил бўлган нарсага куфр келтирибди» дейилган.

Ким фолбинга бориб, унинг айтганини тасдиқласа, куфрга кетган бўлар экан. Бундан барчамизни Аллоҳнинг Ўзи асрасин.

Мусулмон умматининг шонли тарихи давомида улардан Ибн Синога ўхшаш тиб илмининг моҳирлари чиқиб, машҳур бўлган, аммо фолбин, жинкаш, сеҳргар ва шуларга ўхшашларнинг иши ҳаром ва гуноҳ эканига ҳеч ким хилоф қилмаган.

Бемор бўлган одамнинг Аллоҳ таолога нисбатан яхши гумонда бўлиши талаб этилади.

Бунда bemornинг Аллоҳ таоло бандаларига фақат яхшиликни раво кўради, бундан кейин У Зот нима қилса ҳам, менга яхшилик бўлади, деган ишончда бўлиши кўзда тутилади.

«Ижтимоий одблар» китобидан